



ÖZGÜR ÇOCUKLAR-1  
**DAVETSİZ  
MİSAFİR**

Kerem Işık



 **tudem**

ÖZGÜR ÇOCUKLAR-1  
DAVETSİZ  
MİSAFİR

Kerem Işık

## DAVETSİZ MİSAFİR

© 2017, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.  
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Kerem Işık

RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal

EDİTÖR: Hülya Dayan

SON OKUMA: Ümit Mutlu

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.  
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara  
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Nisan 2017 (3000 adet)

ISBN: 978-605-9493-77-2

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.



ÖZGÜR ÇOCUKLAR-1  
DAVETSİZ  
MİSAFİR

Kerem Işık





## **Kerem Işık**

1976 yılında İzmir’de doğdu. Kimya Mühendisliği okudu. “Kaos” üzerine yaptığı tez çalışmasıyla Fizik yüksek lisansını tamamladı. Öyküleri *Kitaplık*, *Varlık*, *Notos Öykü*, *Eşik Cini*, *Özgür Edebiyat* dergilerinde yayımlandı. 2010 yılında yayımlanan ilk kitabı *Aslında Cennet de Yok*’un ardından

2012 yılında *Toplum Böceği* adlı kitabıyla Haldun Taner Öykü Ödülü’ne değer görüldü. *Iskahlı Karnaval* kitabı 2015 yılında yayımlandı. Edebiyat ve ilgi alanı olan felsefeye dair yazılarını fırsat buldukça “Tek Kişilik Azınlık” başlıklı blog sayfasında sürdürmeye devam ediyor.

Aynı zamanda çevirmenlik de yapan yazar, İzmir’de eşi Özlem ve kızı Öykü’yle yaşıyor.

[www.tekkisilikazinlik.com](http://www.tekkisilikazinlik.com)

## Bölümler

Rüyalar	9
Merak	13
Gizem	17
Gece	20
Yeni Bir Plan	23
Ortak Rüya	26
Şaşkınlık	32
Pardösülü Çocuk	35
Kovalamaca	39
Özgür Çocuklar	45
Yeni Lider	50
Davetsiz Misafir	53
Bilye	56
Kamarot	60
Tanışma	63

Konuřma	67
Kaptan Kobarde	70
Gergin Bir Akşam Yemeęi	75
Planlar	79
Harekete Geçiř	83
Bilyenin Akıbeti	87
řimdi Ne Olacak?	93
Hola	96
Yeni Planlar	102
Üçüncü Ders	106
İkinci Bilye	113
Açıklamalar	117
Üçüncü Bilye	122
Son řans	125
Son Ziyaret	129
Sohbet	133
Vedalařma	138
Son Bir řans	143
Umut	147

Barış



Rubarba



Burak



Kaptan Kobarde



Altuğ





*Hayatımın anlamı,  
bir tanecik minik kuşum Öykü'me...*

## Rüyalar

Cep saatine dönüştüğümde kendimi oldukça sabırsız ve aldırışsız bir adamın elinde buldum. Başında kocaman bir fötr şapka vardı. Soluk soluğaydı. Koşuyordu. Neler olup bittiğini anlamak için sağa sola bakınca, pırsadan bacaklarıyla geniş adımlar atarak ilerlediğini fark ettim.



“Durun!” diye bağıyordu. “Durun dedim size! Ömrüm boyunca bu ânı bekledim.”

Bakışlarımı bu kez adamın bağırdığı yöne çevirdiğimdeyse ne göreyim! Coğrafya öğretmenimiz uçan bir halının üstünde bağdaş kurmuş, oturuyordu. Üzerinde kırmızı, saten bir sihirbaz kostümü, elinde de irice bir elma vardı.

**“Kaykay yapan develeri  
gördünüz mü?”**

diye sorup elmasından abartılı bir ısırık aldı. Boş boş baktığımı görünce gürültülü bir şekilde kahkaha atmaya başladı. Daha ötede, kırmızıya boyalı duvarların arasındaysa benim yaşlarımda, pardösülü bir çocuğun, bulunduğum yere doğru baktığını gördüm. Geniş adımlarla ilerlememize rağmen ona bir türlü yaklaşamı-

yorduk. Çok geçmeden kulakları sağır eden tiz bir ses duyuldu. Etraftaki herkes avuç içlerini kulaklarına bastırıp koşuşmaya başladı. Alarmının sesi coğrafya öğretmeninim kahkahalarına karışıyordu.

*“Saat yedi buçuk!”*

diye bağırdım fötr şapkalı adama.

“Saat yedi buçuk!” diye yanıtladı fötr şapkalı adam.

*“Saat yedi buçuk!”*

diye ekledi coğrafya öğretmeninim.

Pardösülü çocuk bana doğru koşmaya başladı. Yaklaştıkça yüzünde tuhaf bir ifade olduğunu fark ettim. Gülüyor mu, yoksa kızıyor mu, anlamak mümkün değildi. Bana bir şeyler söylemeye çalışıyor gibiydi. Fakat ne demek istediğini anlayamadan, “Saat yedi buçuk!”

diyen ve beni omuzlarımdan tutarak sarsan annemin sesini duydum:

“Hadisene Barış! Okula geç kalacaksın.”

Güçbela gözlerimi açıp yatağın içinde doğruldum. Genelde rüyalarımı hatırlamazdım, fakat bu aralar nedense sabahları uyandığında, her biri bir öncekinden daha tuhaf bu rüyaları hatırladığımı şaşkınlıkla fark ediyordum. Hemen hemen hepsi de aynı **pardösülü** çocuğun bana bir şey anlatmaya çabalamasıyla sonlanıyordu. Yataktan kalkıp hazırlanırken tüm bunlara mantıklı bir açıklama bulmaya çalışıyordum.

Evden apar topar çıkıp koşmaya başladığımda servis arabası dörtlülerini yakmış, her zamanki yerinde bekliyordu. Elimde isteksizce sürüklediğim çantamı sırtıma takıp servise bindim.

## Merak

O gün de diğer tüm sıkıcı ve sıradan günler gibi, sıkıcı ve sıradan bir Şekilde bitti. Artık çnc sınıfa gidiyordum ve zaman zaman derslerin bunaltıcı bir hal almaya baŐladıđı hissine kapılıyordum. Bir an önce akşam olmasını ve belki yine benzer bir rüya görürüm diye uykuya dalmayı heyecanla bekliyordum. Eđer bu gece de aynı rüyayı görürsem, ne yapıp edip o pardösülü çocukla konuŐabilmeyi umuyordum.

“Ne o? Dalgınsın?” diye sordu Burak.

“Bir Şey yok,” dediysen de Burak’ı ikna edemedim. Ne de olsa en iyi arkadaŐımdı ve beni iyi tanıyordu. Birinci sınıfın ilk günü

tanışmıştık ve o gün bugündür yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmemiști.

En sonunda ona her şeyi anlatmaya karar verdim.

Okulun kemerli, geniş kapısından çıkıp ağaçlı yol boyunca ilerlerken birkaç haftadır neredeyse her gün gördüğüm rüyaları anlattım. Bu kez onun düşünceli bir yüz ifadesine



büründüğünü fark ettim. Birkaç dakika önce-sine kadar başı önde, elleri ceplerinde, sakın sakın beni dinleyen Burak, rüyalarımı duyunca endişe içinde saçlarını karıştırmaya, derin derin soluk alıp vermeye ve inanmaz gözlerle bana yan yan bakmaya başlamıştı.

“Sen ciddi misin?” diye sordu, dün akşam gördüğüm rüyadan da bahsedip pardösülü çocuğu hatırladığım kadarıyla tarif edince.

“Ciddiyim tabii,” diyerek çıktım. “Durup dururken neden böyle bir şey uydurayım ki?”

Beni sağ kolundan yakaladığı gibi okulun yakınlarındaki çocuk parkına doğru yürümeye başladı. Bazı günler öğle yemeklerinde arka kapıdan sıvışıp, evden getirdiğimiz sandviçlerimizi bu parktaki söğüt ağacının gölgesinde yedik. Söylentilere bakılırsa ağaç, beş yüz on iki yaşındaymış. Bu ne zaman aklıma gelse uydurma bir bilgi diye gülüp geçiyordum; ta ki geçen sabah okula giderken ağacı bir kez



daha görünceye dek. Bu kadar büyük ve geniş olmasının iki nedeni olabilir:

1. Yanyan kökleriyle dünyayı içten içe sömürerek büyümektedir, ki bu durumda ağaç büyüdükçe dünya küçülüyor demektir, ki bu da oldukça endişe verici bir düşüncedir.

2. Gerçekten beş yüz on iki yaşındadır.

Parktaki banklardan birine oturduk. Etrafta koşuşturan çocukların kahkahaları, söğüt ağacının dallarındaki kuşların cıvıltıları bana rahatlatıcı bir ninni gibi geliyordu. Gözlerim tam kapanmak üzereyken, Burak derin bir nefes aldı ve sanki dünyanın sırrını açıklayacakmış gibi heyecan dolu bir ses tonuyla konuştu:

*" Aynı rüyaları ben de görüyorum."*

# ÖZGÜR ÇOCUKLAR-1

## DAVETSİZ MİSAFİR

Kerem Işık

RESİMLEYEN: GÖKÇE YAVAŞ ÖMAL

*Bu rüyaların bir anlamı olmalı!*

Farklı çocuklar aynı rüyaları görüyor ve bütün rüyalarda o var: Şaşkın şaşkın bakan, kırmızı pardösülü, gizemli çocuk: Rubarba.

Rubarba'nın görevi çok önemli: Özgür Çocuklar'ın lideri Barış'ı, yaklaşmakta olan yok olma tehlikesine karşı uyararak.

Liderlik mi? Özgür Çocuklar mı? Sıradan bir hayatı olan sıradan bir çocuğa göre, bu ifadeler oldukça sıra dışı! Sonrasında yaşananlar ise fantastik ve komik!

*Genç yazar Kerem Işık'ın ilk romanı  
Özgür Çocuklar-1 Davetsiz Misafir, eğlenceli dili  
ve yaratıcı kurgusuyla bütün rüyaları  
canlandırmaya hazır!*

ISBN: 978-605-9493-77-2



9 786059 493772

[www.tudem.com](http://www.tudem.com)